

Regeringens proposition

1979/80: 70

om ändring i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Finland

beslutad den 7 februari 1980.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga det förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

INGEMAR MUNDEBO

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett tilläggsavtal mellan Sverige och Finland om ändring i dubbelbeskattningsavtalet den 27 juni 1973.

Ändringen innebär att belopp som utbetalas enligt sociallagstiftningen i den ena staten till mottagare i den andra staten skall vara undantaget från beskattning i sistnämnda stat, om beloppet på grund av sin art inte utgör skattepliktig inkomst i den förstnämnda staten.

Sedan tilläggsavtalet trätt i kraft avses dess bestämmelser bli tillämpliga första gången på inkomstskatt som utgår på grund av taxering år 1978, dvs. från och med det år då avtalet i sin helhet började tillämpas.

BUDGETDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1980-02-07

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Ullsten, Bohman, Mundebo, Wikström, Friggebo, Mogård, Dahlgren, Åsling, Söder, Krönmark, Burenstam Linder, Johansson, Wirtén, Holm, Boo, Winberg, Adelson, Danell, Petri

Föredragande: statsrådet Mundebo

Proposition om ändring i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Finland

Den 27 juni 1973 undertecknades det nu gällande avtalet mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Samtidigt undertecknades ett protokoll som utgör en integrerande del av avtalet. Enligt ett tilläggsavtal, som undertecknades den 9 november 1976, gjordes vissa ändringar i avtalet och protokollet. Avtalet och protokollet i den ändrade lydelse de erhållit genom tilläggsavtalet godkändes av riksdagen (prop. 1973: 179 och 1976/77: 29, SkU 1973: 73 och 1976/77: 17, rskr 1973: 361 och 1976/77: 108) och tillämpades första gången vid 1978 års taxering (SFS 1977: 812). Avtalet och protokollet ersatte ett tidigare gällande avtal från år 1949.

Enligt art. 18 punkt 1 i avtalet beskattas pension på grund av enskild tjänst och andra liknande ersättningar samt livränta endast i den avtalsslutande stat där mottagaren har hemvist. Från denna regel gäller emellertid ett viktigt undantag. Enligt art. 18 punkt 2 får nämligen utbetalning enligt socialförsäkringslagstiftningen i en avtalsslutande stat beskattas i denna stat. Utbetalning enligt finsk socialförsäkringslagstiftning till mottagare med hemvist i Sverige får således beskattas i Finland. Eftersom Sverige enligt avtalet tillämpar den s. k. credit of tax-metoden för att undanröja dubbelbeskattning, får emellertid det utbetalade beloppet beskattas även i Sverige, varvid dock den finska skatten på beloppet avräknas från svensk skatt enligt bestämmelserna i art. 24 punkt 3 i avtalet.

De nu angivna beskattningsreglerna har för en del skattskyldiga med hemvist i Sverige lett till en inte avsedd skatteskärpning i jämförelse med det tidigare gällande avtalet. Enligt den finska lagstiftningen om skada i militärtjänst äger invalid från kriget under åren 1939–1945 och person som annars ådragit sig skada under värnpliktstid samt anhörig till dem och till

person som stupat eller försvunnit i krig rätt till ersättning för kroppsskada eller sjukdom som förorsakats av krig eller tjänstgöring under värnpliktstid (invalidersättning). Invalidersättning utgår till skadad eller insjuknad i form av sjukvård, dagpenning, livränta jämte förhöjning och tilläggsdel och tilläggsränta samt vid dödsfall till anhörig i form av begravningshjälp, försörjningspension, tilläggsförsörjningspension och engångsersättning. Storleken av ersättningsbeloppet är beroende av den skadades eller insjuknades invaliditetsgrad samt ersättningstagarens årsinkomst och antalet personer som denna har att försörja. Invalidersättning utgår f. n. till ersättningstagare i utlandet i regel med ett årligt belopp om minst 1 300 mark och högst 35 000 mark. Enligt 22 § 1 mom. 19 punkten i den finska lagen om skatt på inkomst och förmögenhet utgör invalidersättning inte skattepliktig inkomst i Finland.

Art. 18 första stycket i avtalet den 21 december 1949 mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet föreskrev, att avlöning, pension eller annan förmån, som på grund av anställning, tjänst eller stadigvarande uppdrag åtnjöts från någon av staterna, svensk eller finsk kommun eller annan offentligrättslig svensk eller finsk juridisk person, skulle beskattas endast i den av de båda staterna, från vilken avlöningen eller förmånen utgick. Eftersom den som tilldelats ersättning enligt den nyss angivna finska lagstiftningen på grund av skada ådragen under krigens åren 1939–1945 med hänsyn till de då rådande särskilda förhållandena ansetts likställd med person anställd hos finska staten, har bestämmelsen i praxis tolkats så att finsk invalidersättning, som betalats till person med hemvist i Sverige, undantagits från beskattning i Sverige. Sådan invalidersättning utgör emellertid skattepliktig inkomst enligt svensk skattelagstiftning, om mottagaren är bosatt i Sverige. Ersättningen torde rent formellt utgöra sådan utbetalning enligt finsk socialförsäkringslagstiftning som, om den inte utgår till tidigare fast anställda vid finska försvarsmakten, enligt art. 18 punkt 2 i 1973 års dubbelbeskattningsavtal kan beskattas i Sverige om mottagaren har hemvist här.

En formell tolkning av 1973 års dubbelbeskattningsavtal kommer härigenom, jämfört med 1949 års avtal, att innebära en försämrad skattesituation i Sverige för här bosatta svenska eller finska krigsinvalid, som inte varit fast anställda vid finska försvarsmakten.

Under år 1978 ägde förhandlingar rum med finsk myndighet om sådan ändring i 1973 års dubbelbeskattningsavtal att de nyss redovisade negativa effekterna av avtalet undanröjdes. Förhandlingarna har medfört att detta önskemål kunnat tillgodoses. De nya bestämmelserna har tagits in i ett på svenska och finska avfattat förslag till tilläggsavtal till 1973 års dubbelbeskattningsavtal. Tilläggsavtalet remitterades till *kammarrätten i Stockholm* och *riksskatteverket*. Remissinstanserna gjorde inte några erinringar mot förslaget. Förslaget bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga*.

Sedan regeringen den 17 maj 1979 beslutat att tilläggsavtalet skulle undertecknas, har detta den 9 november 1979 undertecknats för Sveriges del av chefen för utrikesdepartementet.

De nya beskattningsreglerna föranleder ändringar i art. 18 i avtalet. Enligt art. 1 i tilläggsavtalet omredigeras art. 18 på följande sätt. Huvudregeln om beskattning av pension på grund av enskild tjänst – art. 19 punkt 2 reglerar beskattningen av pension på grund av allmän tjänst – och annan liknande ersättning samt livränta kvarstår i punkt 1. Sådana utbetalningar skall i princip alltjämt beskattas endast i den stat där mottagaren har hemvist. Även undantagsbestämmelsen i art. 18 punkt 2 i avtalet kvarstår i sak oförändrad bortsett från att uttrycket "socialförsäkringslagstiftningen", som på finsk sida ansetts för snävt, ersatts med uttrycket "sociallagstiftningen". I en ny punkt 3 har införts bestämmelser som avser att förhindra bl. a. den tidigare omnämnda skatteskärpningen för vissa mottagare av finska socialförsäkringsutbetalningar. Bestämmelsen, som är utformad som ett undantag från punkt 2, innebär att sådana utbetalningar enligt sociallagstiftningen i en stat vilka på grund av sin art inte utgör skattepliktig inkomst för mottagare med hemvist i denna stat, inte skall beskattas i den andra staten, om mottagaren har hemvist där. De föreslagna bestämmelserna innebär bl. a. att finska invalidpensioner som betalas till mottagare med hemvist i Sverige skall vara undantagna från beskattning i Sverige så länge sådana pensioner inte utgör skattepliktig inkomst för mottagare med hemvist i Finland.

Enligt art. 2 i tilläggsavtalet utgör detta en integrerande del av 1973 års avtal. Sedan tilläggsavtalet trätt i kraft tillämpas dess bestämmelser första gången beträffande inkomstskatt som utgår på grund av taxering år 1978, dvs. fr. o. m. den taxering då avtalet tillämpades första gången.

Den skärpning av beskattningen för vissa pensionstagare som inträdde med ikraftträdandet av 1973 års dubbelbeskattningsavtal var inte avsedd och måste anses otillfredsställande. Det är från alla synpunkter rimligt att belopp, som betalas ut enligt sociallagstiftningen i en nordisk stat och vars storlek är avpassad med hänsyn tagen till att beskattning inte skall ske, inte blir föremål för beskattning i annan nordisk stat om mottagaren har hemvist där. Tilläggsavtalet innebär, att detta resultat uppnås i förhållandet mellan Sverige och Finland. De nya bestämmelserna bör såsom föreslagits i tilläggsavtalet få tillbakaverkande kraft för den tid 1973 års avtal har tillämpats.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

att godkänna tilläggsavtalet om ändring i avtalet den 27 juni 1973 mellan Konungariket Sveriges regering och Republiken Finlands regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga det förslag som föredraganden har lagt fram.

Tilläggsavtal om ändring i avtalet den 27 juni 1973 mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet

Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering, som önskar ingå ett tilläggsavtal om ändring i avtalet den 27 juni 1973 mellan nämnda regeringar för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (nedan benämnt "avtalet"), har kommit överens om följande:

Artikel 1

Artikel 18 i avtalet erhåller följande ändrade lydelse:

"1. Om icke bestämmelserna i punkt 2 eller 3 av denna artikel eller punkt 2 av artikel 19 föranleder annat, beskattas pension och liknande ersättning samt livränta, som betalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat, endast i denna stat.

2. Om icke bestämmelserna i punkt 3 föranleder annat, får utbetalning enligt sociallagstiftningen i en avtalsslutande stat beskattas i denna stat.

3. Utbetalning enligt sociallagstiftningen i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten skall vara undantagen från beskattning i sistnämnda stat, om utbetalningen på grund av sin art icke utgör skattepliktig inkomst enligt lagstiftningen i den förstnämnda avtalsslutande staten."

Artikel 2

Detta tilläggsavtal utgör en integrerande del av avtalet och träder i kraft trettio dagar efter den dag då båda regeringarna genom notväxling i Stockholm underrättat varand-

Suomen Tasavallan hallituksen ja Ruotsin Kuningaskunnan hallituksen välillä tulo- ja omaisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 27 päivänä kesäkuuta 1973 tehdyn sopimuksen muuttamista koskeva lisäsopimus

Suomen Tasavallan hallitus ja Ruotsin Kuningaskunnan hallitus, haluten tehdä mainittujen hallitusten välillä tulo- ja omaisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 27 päivänä kesäkuuta 1973 tehdyn sopimuksen (jäljempänä "sopimus") muuttamista koskevan lisäsopimuksen, ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Sopimuksen 18 artikla muutetaan näin kuuluvaksi:

"1. Mikäli tämän artiklan 2 tai 3 kohdan tai 19 artiklan 2 kohdan määräyksistä ei muuta johdu, verotetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle maksetusta eläkkeestä ja muusta sellaisesta hyvityksestä sekä elinkorosta vain tässä valtiossa.

2. Mikäli 3 kohdan määräyksistä ei muuta johdu, voidaan sopimusvaltion sosiaalilainsäädännön nojalla tapahtuneesta maksusta verottaa tässä valtiossa.

3. Sopimusvaltion sosiaalilainsäädännön nojalla tapahtunut maksu toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle on vapaa verosta viimeksi mainitussa valtiossa, jos maksu luonteensa perusteella ei ole veronalaista tuloa ensiksi mainitun sopimusvaltion lainsäädännön mukaan."

2 artikla

Tämä lisäsopimus on sopimuksen olennainen osa ja tulee voimaan kolmenkymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, jona molemmat hallitukset noottienvaihdolla Tuk-

ra att de åtgärder vidtagits som erfordras för ikraftträdande i respektive stat. Tilläggsavtals bestämmelser tillämpas första gången på inkomstskatt som utgår på grund av beskattning (taxering) år 1978.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta tilläggsavtal.

Som skedde i Stockholm den 9/11 1979 i två exemplar på finska och svenska språken, vilka båda texter har lika vitsord.

För Konungariket Sveriges regering:

Ola Ullsten

För Republiken Finlands regering:

Jorma Vanamo

holmassa ovat ilmoittaneet toisilleen, että voimaan tulemiseksi asianomaisessa valtiossa vaadittavat toimenpiteet on suoritettu. Lisäsopimuksen määräyksiä sovelletaan ensimmäisen kerran tuloveroon, joka suoritetaan vuonna 1978 toimitetun verotuksen (taksoituksen) perusteella.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän lisäsopimuksen.

Tehty Tukholmassa 9 päivänä marraskuuta 1979 kahtena suomen- ja ruotsinkielisenä kappaleena molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Ruotsin Kuningaskunnan hallituksen puolesta:

Suomen Tasavallan hallituksen puolesta: